

הביקור הראשון אחרי בואנו לאכסניה שלנו - הבית של

או-נו שפונה בשבילנו לכל ימי שהותנו בבורמה, ועוד בית אחד סמוך
בשביל כל המפליה - הוא ארמון הגדול של נשיא-המדינה או ווין מונג,
מורשת הממשל הבריטי.

אחרי שהות קצרה ושיחת נימוסים עם הנשיא, שלפי עצת

השגריר שלנו הזמנתי בה את הנשיא לבקר בישראל - חזרתי אל "ביהנו",
כלומר ביתו של או-נו, ללבוש חליפת ארוחת-ערב - מעיל לבן חגורה שחורה
ועניבה שחורה. הארוחה ששותפו בה כל נכבדי רנגון והשגרירויות השונות
סודרה בגן ארמון הנשיא, והיתה בה הפתעה אחת, לפי פרוגרמה הנדפסת לא
היו צריכים להיות כל נאומים בארוחה הזאת. אבל בגמר הארוחה קם הנשיא
ונאם בבורמנית.

יום 6.12.1961, יום ד' - ברנגון -

בבוקר - 08.50 - נוסעים לשוה-דגון

10.00 - זר על מצבת און-סן (ארזוני מוסלויאום)

10.10 - שיחה עם או-נו בחדר הישיבות של בית-מגורי (נוכחו

השגרירים ג'יימס ברינגסטון (מזכיר מה"ח) אוסו סין)

על המצב במזרח-התיכון, פירוד טוריה, בעיות מצרים,

נאום נאצר. תגובתי בכנס הקצינים, דוח סלבות מה-

13.00 - ארוחת צהרים אצל השגריר - נוכח בואנו פוניקה.

19.40 - ארוחה בארמון *King's Palace* מסעם אוננו ורעיתו. הוא נואם

ואני נואם. פגישה בערב עם הסוציאליסטים בבית או-בה סווה.

נוכחו אוצ'וניאן, סקין סה קין, חקון צ'וס מונג, בו צ'ין

מונג, חקין סן מינט או טון טון, ד'ר סוק בון.

22.00 - אני חוזר למעוני.

31
22